

عنوان مقاله:

تطور بازنمایی ارتباط نسلی در سینمای جنگ ایران (با تکیه بر ابژه سازی قهرمان جنگ)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات، دوره 19، شماره 73 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

عبدالرضا زندی - دانشجوی دکتری ارتباطات، دانشکده ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی

سیدمحمد مهدی زاده - دانشیار دانشکده ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

ارتباط نسل ها همواره در سینما دستمایه روایت داستان های گوناگونی بوده است و از این رو برخی فیلم های سینمای دفاع مقدس در دهه هفتاد، هشتاد و نود به ارتباط بین قهرمان نسل دفاع مقدس و نسل پس از آن و چالش های برآمده از تغییر شرایط به گونه ای نمادین پرداخته اند. سینما نقشی دو سویه دارد، به این معنی که از طرفی واقعیت های جامعه را به عنوان موضوع انتخاب و آنرا بازنمایی می کند و از سوی دیگر خود اقدام به ساخت واقعیت ها آنگونه که می خواهد، می کند. حال این سوال پیش می آید که چرا سینماگران جنگ به بازنمایی ارتباط نسلی در فیلم های جنگی می پردازند؟ این پدیده چگونه بازنمایی می شود و چه ویژگی هایی دارد؟ سویه دیگر مسئله این است که ژانر جنگ لاجرم باید قهرمان داشته باشد تا به نیاز مخاطب پاسخ دهد. بسیاری از آثار جنگی بر محوریت یک قهرمان و ماجراهای او شکل می گیرند و در واقع قصه ای قهرمان محور دارند بنابراین در بررسی سیر تطور عنوان پژوهش، بررسی ابژه سازی قهرمان که بازتاب ویژگیهای نسل جنگ است ضروری مینماید. برای پرداختن به بازنمایی ارتباط نسلی در سینمای دفاع مقدس از روش نشانه شناسی تلفیقی استفاده شد. در بخش نتیجه گیری پس از طرح تفاوت در ابژه های نسلی، نتیجه شد که تطور بازنمایی ارتباط نسلی در سینمای جنگ ایران از «زبابایی فرهنگی؛ بحران نسلی و بحران هویتی» و «ابهام در تاویل جمعی؛ نمادسازی فرافرنگی» در دهه هفتاد و هشتاد به «دیالکتیک نسلی؛ خلق ابژه قهرمان میان نسلی و در نتیجه همگرایی نسلی» در حرکت است.

کلمات کلیدی:

قهرمان، ارتباط نسلی، بازنمایی، سینمای جنگ، نشانه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1950804>

